

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

Analýza současného vývoje módy a tvorba vlastní ucelené kolekce
kabelek, tašek a jiných doplňků

BcA. Eliška Frančová

Plzeň 2019

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Studijní program Design
Studijní obor Fashion design

Diplomová práce

Analýza současného vývoje módy a tvorba vlastní ucelené kolekce
kabelek, tašek a jiných doplňků

BcA. Eliška Frančová

Vedoucí práce: doc. akad. mal. Helena Krbcová
Katedra designu
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2019

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, květen 2019

.....

autor

Děkuji doc. akad. mal. Heleně Krbcové za rady a vedení, nové úhly pohledu a trpělivost během celého mého studia. Dále bych chtěla poděkovat všem, kteří mi byli oporou, rádci či kritiky.

Děkuji Míše Šimůnkové, Terce Kourové, Julii Hojdové, Adamu Frkovi, Karolíně Čechové, Pavlu Hospodkovi, p. Jouzovi, Pavlu Liškovi, rodičům, spolubydlícím, kamarádům za pomoc, poradu a podporu děkuji Vám všem, neboť bez Vás by práce nevznikla.

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	6
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE	7
2.1 Myšlenka	8
2.2 Koncept	9
2.2 Cíl práce	10
3 PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY	11
3.1 Výběr materiálů	12
3.2 Charakteristické prvky, proces navrhování a výroby	13
4 POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE	15
4.1 Popis celé kolekce	
4.2 Popis jednotlivých modelů	
4.3 Příklad práce	17
5 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	18
6 RESUMÉ	19
7 SEZNAM PŘÍLOH	20

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Před studiem na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara jsem absolvovala bakalářské studium na Fakultě Architektury ČVUT v Praze, obor Průmyslový design. V bakalářském programu jsem si prošla komplexní průpravou designéra interiérového, produktového, a průmyslového, se všemi fázemi navrhování od rešerše problematiky, přes konzultace v terénu až po výrobu prototypů.

Například v ateliéru prof. Akad. arch. J. Fišera jsem navrhovala řešení městského mobiliáře na Pražskou náplavku, pod vedením MgA. Martina Tvarůžka jsem navrhla a vyrobila prototyp hipoterapeutického sedla a madla, který nyní slouží v provozu, potom dále produkty, např. pивní sklo, nebo přístroje, jako je ruční frézka a dalekohled.

Naučila jsem se co je potřeba brát v potaz při navrhování produktu do sériové výroby, aby byl projekt realizovatelný. Zároveň jsem ale celý život vyrůstala v rodině řemeslníka, brašnáře ručně pracujícího s usní. To na mě mělo samozřejmě obrovský vliv a tak se odjakživa zajímám o různé druhy řemesel, ruční výrobu, výrobní postupy, technologie a jejich vývoj.

Studium Fashion designu mě tedy přirozeně přitahovalo především k projektům zpracovávajícím módní doplňky, boty a tašky. Při každé práci jsem se vždy snažila naučit se maximum, novou techniku či dovednost, objevit a prozkoumat pro mě nové materiály. A to se také stalo, myslím, charakteristickým pro mou tvorbu, hledání zajímavých materiálů a práce s nimi.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE

Toto téma velmi dobře odráží celý můj záměr studia oboru fashion designu, tudíž moje volba byla celkem jasná. Téma totiž obsahuje potřebu zorientovat se ve vývoji módy a přijít na to, jak tyto poznatky použít při vlastní tvorbě.

Při studiu vývoje módy je velmi užitečné a zajímavé znát historické události, vědecké objevy a vlivy technologií, sociální a kulturní souvislosti, vliv mainstreamu i různých subkultur, politická témata a světové trendy, neboť to vše dohromady často objasňuje způsoby, jakými se mění "aktuálnost" a to nejen v odívání.

Vliv technologií byl a je zřejmý ve společnosti odedávna, pokrok napříč různými obory vždy odstartoval technickou, sociální či kulturní revoluci, u těch velkých objevů většinou postupně všechny. Na trend vlivu technologií jako takový lze nahlížet vždy vícero způsoby.

Nejdříve přichází podnět k objevu, nejčastěji nějaký problém, komplikace či nedostatek. Poté se objeví řešení onoho problému, nový způsob, myšlenka, technika. Lidé tento nový způsob zpočátku s nedůvěrou, či naopak s nadšením, přijmou a začnou používat. Po nějaké době nadšení opadne a lidé si uvědomí, že nový způsob s sebou nepřinesl jen samé superlativy, ale také nové problémy a koloběh pokračuje.

Pěkným příkladem je kmen pralesních domorodců, kde se však rozhodli moudře po objevu kola vynález nezavádět, neboť škod na přírodním ekosystému, ve kterém žijí, by bylo více, než výhod pro ně samotné. V naší civilizaci bohužel neseme následky opačného přístupu, například dopad průmyslové revoluce na období od 18. století až dodnes. Legendární Charlie Chaplin ukázal světu absurditu "produktivity" moderní doby ve svých filmech už dávno, jejich poselství však zůstává stále palčivě aktuální. Pro mě je tímto rozporuplným vynálezem smartphone s připojením k internetu. Samozřejmě mi ulehčuje každodenní pohyby a život s ním se zdá být jednodušší, ale také si takový způsob fungování vybírá svou daň. Člověk tím, že je připojen, má k dispozici síť kdykoli potřebuje a může se spojit s kým chce, vyřídit pracovní či jiné záležitosti, dostat se kam zamýšlel bez větší námahy. Tento způsob řešení situací je rychlejší, přesnější, snadnější. Jenže kdokoli se může kdykoli nebo stále spojovat s vámi, pracovní záležitosti vás doženou kdekoli i ve volném čase a cestováním podle navigace jste odkázáni na milost či nemilost kvalitě a spolehlivosti aplikace.

Říkám si, proč se třeba neudělala celosvětová porada o plusech a mínusech takové technologie a hlasování o jejím zavedení do našich životů, tak jako moudří pralesní indiáni? Najednou žijí ve světě, kde se "offline" stav neomlouvá. O těchto úvahách jsem slyšela mluvit profesora Iana Bogosta v rozhovoru na radiu Wave:

„Čím dál víc každodenních úkonů převádíme na stroje. Necháváme je ovlivňovat naše životy a už si to ani neuvědomujeme.“¹

2.1 Myšlenka

Zásadními změnami si prošla technologie v komunikaci. Proto se také stala předmětem mého zájmu a zamyšlení nad konceptem.

Tak, jako lze sledovat změnu ve vyjádření vizuální komunikace vždy při užívání ve svém období nových vynálezů, technologií, médií, lze se zamyslet i nad proměnou komunikace jako takové v závislosti na změně záznamu.

V době, kdy se zavedly do tiskařských dílen kovové litery, objevil se typografický plakát jako hlavní médium přenosu informací na ulicích měst. Jakmile se začaly vyrábět barvy na olejomalbu v malých přenosných tubách, malíři vyběhli malovat ven ze svých ateliérů a začali se dívat na svět v přítomném okamžiku.

Když se zaměřím na technologie v komunikaci, vidím hlavní téma v přenosu konkrétní informace, jejím záznamu. Když zapíšete myšlenku na papír, použijete zvolený jazyk, znaky písma, psací potřebu či tiskovou metodu. Když bude někdo tento záznam chtít přečíst, bude potřebovat znát písmo, význam znaků i daný jazyk. Když zná tyto náležitosti, použije je jako klíč ke kódu záznamu, dozví se informaci zaznamenanou touto formou. Zda tuto informaci bude umět zpracovat a pochopit, to už je na mentálních dovednostech onoho člověka, avšak záznam lze rozluštit pomocí vlastních dovedností, není třeba speciálního přístroje.

text - jazyk, písmo, papír (nebo jiný hmotný materiál)

informace + médium = kód

kazeta + walkman > zvukový záznam

CD + cd přehrávač > datový záznam
zvuk, obraz, soubory

USB + počítač > data
hardware i software

kód + dekodér = informace

A to je právě ta změna, kterou vnímám jako velmi zajímavou ale i nebezpečnou. Tento vývoj jistě začal už se začátky civilizace samé, se začátky myšlení a sdílení, ku prospěchu všech. Avšak nyní, v současném vývoji vidím já i mnozí další ten paradox, že k porozumění používáme přístroje, jejichž fungování sami nechápeme.

2.2 Koncept

kód	+	dekodér	=	dešifrovaná informace
čárový kód	+	čtečka laser	>	kód = číslo: původ a identifikace zboží
QR kód	+	čtečka mobil	>	kód = příkaz: URL adresa text platební příkaz SMS vizitka telefonní číslo GPS souřadnice WiFi připojení

Z tohoto schématu jasně vyplývá, že bez příslušného dekodéru se k informaci nelze dostat. Tak se z běžného spoléhání na technologii stává dle mého názoru závislost.

Móda jako vždy reflektuje současné dění i v tomto směru a zobrazuje tento konflikt v člověku ve virtuálním a reálném, digitálním a analogovém, online a offline světě.

Toto poselství podle mého názoru jasně ukazuje Off-White na fashion show menswear FW19. Show pojmenovanou Public television dává Virgil Abloh prý najevo, že přinejmenším těm, kteří vyrůstali při sledování televize, tvořila TV naše prostředí a formovala náš pohled na svět. To samé platí jak v případě, že jsou naše obrazovky nástěnné, tak když se vejdu do ruky. ²

Jednotlivé modely jdou po green screenu a jedinečnost takové události pro diváky, kteří jsou osobně na místě, již není tak exklusivní, neboť video sdílené přes internet má informace navíc, promítá se v něm předtočené prostředí do oblastí zeleného pozadí. ³ Tím se ve videu dosazuje kontext, který diváci na místě k dispozici nemají. Diváci na internetu zase naopak nemají přímý kontakt s atmosférou na místě a vidí jen to, co jim zaberou kamery, v určitém úhlu a jen po určitou dobu záběru.

Já se ptám: Kdo má vlastně z přehlídky plnohodnotnější zážitek? Kdo má k dispozici celou informaci? A lze vůbec předat jakoukoli informaci celou?

A není nakonec tento green screen spíše prostor pro kontext každého z nás? Není to prostor pro náš vlastní úhel pohledu, pro náš vlastní život? Připadá mi, že si pomocí technologie zobrazujeme neschopnost technologií nahradit naši osobní zkušenost z reality... paradox.

2.3 Cíl práce

Tento smysl nese má kolekce ve stylu techwearu, se snahou upozornit diváka, že aplikace ani připojení k síti mu nezajistí vždy usnadnění pochopení a porozumění. Nese názor, že se nelze spoléhat na technologii bezvýhradně, nelze utíkat do virtuálního světa pro odpočinek či řešení problému pokaždé, že je třeba starat se především o události, lidi a věci ve skutečné realitě.

Nabízím divákovi slepou uličku QR kódu jako námět k přemýšlení o potřebě sítě, o potřebě vědět víc, o možnosti zeptat se člověka osobně místo sledování jeho profilu. Moje kolekce je nabídka: "obuj si boty, vem si tašku, pojd' ven, mluv se mnou osobně, pojd' žít reálněj život".

Cílem pro mne bylo vytvořit funkční kolekci doplňků, set nositelných tašek a bot. Námětem se staly znaky čárového a QR kódu, přeneseně symbolizující digitální komunikaci, jak v různých systémech, tak mezi lidmi. Tím pádem bylo mým cílem také najít vhodné zajímavé a spíše technické materiály a tvarosloví jdoucí ruku v ruce s tímto tématem a zároveň materiály a jejich zpracování, které by odpovídaly mé představě o udržitelnosti v módě.

3 PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

Vždycky mě přitahovala možnost recyklace všemožných materiálů, bavilo mě vzít něco určené k likvidaci a vytvořit z toho něco nového, užitečného. Zároveň mi to přijde jako velmi smysluplné řešení ekologické krize, jež se dotýká mé generace podobně jako digitální realita, až na to, že bohužel tento problém není pouze virtuální. Fashion průmysl je považován za jednoho z nejvíce znečišťujících průmyslů planety a není to žádné tajemství. Když bych chtěla v tomto odvětví profesně fungovat tak, jak je pro většinu výrobců běžné, styděla bych se. Podle mého názoru je jeho směřování dosavadním způsobem neudržitelné, masivní spotřeba zdrojů k výrobě obrovského a nadbytečného množství věcí mi přijde krajně nezodpovědná. Tvoříme obrovské množství odpadu a přitom velká část z něho jsou jen nevyužité suroviny ve formě zbytků. Takové zbytky z výroby mě vždycky velmi zajímaly a lákaly a tak i tentokrát jsem se je rozhodla využít.

Nehledě na to, že snaha o jakoukoli drobnou recyklaci či upcyklaci se stala celosvětovým trendem a to už samo o sobě nějakou dobu vysílá jasný signál, že budoucnost leží jedině ve změně přístupu k výrobě, ve změně myšlení a v zodpovědném nastavení potřeb lidí, nikoli potřeb spotřebního průmyslu.

Hledání zajímavého materiálu byl proces sám o sobě. Věděla jsem totiž, že potřebuji něco syntetického, technického, materiál z úplně jiného odvětví, dát jeho použitím práci jiný kontext. Inspiraci jsem našla v odvětví stavebnictví a dopravy. Prohledávala jsem prodejny všeho druhu, obchody s látkami začínaje, přes různé kutily, provaznictví a železářství, klasickými i specializovanými stavebninami konče. Vyhledávala jsem si značky a firmy, které jsou mi inspirací, stopovala zajímavé syntetické materiály, které pro mě byly neprobádaným územím, neboť v předchozích pracích až na jednu výjimku jsem vždy pracovala s nějakým přírodním či organickým materiálem.

Nakonec jsem se dostala na stopu vhodnému a zajímavému typu tkaniny, polyesterovému vláknu s polyuretanovým zátěrem. Zjistila jsem, že je to obecná specifikace složení, nikoli jeho přesné stavby a struktury, výrobního postupu, názvu a definice. Když jsem se vydala tímto směrem, objevila jsem nepřeberné množství nepromokavých tkanin, koženek, těsnění různých vedení a potrubí, izolací, atd. Začala jsem tedy obepisovat a objíždět firmy zpracovávající podobné materiály na různé účely, zjišťovat jaké mají zbytkové hospodářství a jak jsou vstřícní vůči studentskému projektu...

3.1 Výběr materiálů

Nakonec jsem si vybrala materiál z odřezků tvořených při jeho zpracovávání ve výrobě autoplachet nedaleko mého bydliště. Hledala jsem syntetický materiál technického rázu, aby odpovídal mé představě vizuálu digitálních technologií.

Fascinovaly mě některé vlastnosti těchto plachet, jejich pevnost a stálost, zároveň měkkost, otěruvzdornost, voděodolnost, barevnost, různorodost povrchů, možnost potisku, možnosti prošití, lepení a tavení svářením.

Kontrast mezi světem digitálním a reálným by se dal "vidět černobíle", ale nic není tak jednoduché. Digitální technologie prorostly do světa každodenních úkonů, které už ani nevnímáme. Některé jsou bezvýznamné urychlení a usnadnění situace, která se dá vyřešit i jinak a offline, jiné jsou však nahrazením systému, kde by v případě selhání vznikl závažný problém...

Tento kontrast a jeho nuance mi posloužil jako inspirace pro barevnost celé kolekce. Někde lze vidět výraznou černobílou hru tvarů, někde lze kontrast pozorovat jen z určitého úhlu, kdy se od různých ploch odráží světlo různě a povrchy černé mění "svou barvu" v kontextu úhlu pohledu a nasvícení reality.

Při analýze aktuálního vývoje módy jsem si všimla určitého trendu tvorby doplňků z oděvních materiálů. Velmi mne to zaujalo a tak jsem se rozhodla doplnit materiál plachet látkami jako jsou outdoorová batohovina, šustřák, double úplet. To mi umožnilo při procesu modelace hrát si s tvarováním stříhů podle měkkosti, tuhosti a flexibility jednotlivých materiálů a objevovat pro mne nové způsoby a možnosti.

Skladbu materiálů jsem doplnila celou škálou různých šířek technických popruhů, využívaných zejména na kurtování nákladů či samotných plachet na konstrukce aut a návěsů. V kolekci jsou použity jako funkční prvek i pro rytmizaci motivu.

Dále následovalo vyhledávání komponentů technického rázu pro řešení zapínání tašek a bot. Zvolila jsem tzv. "clip-on" přezku, průvlekové posouvací přezky, nýty a nepromokavé zipy lesklé i matné.

3.2 Charakteristické prvky, proces navrhování a výroby

QR kód

Co je QR kód?

QR kódy se používají k rychlému, efektivnímu přenosu libovolné informace do mobilního zařízení, telefonu či tabletu. ⁴

Zkratka „QR“ pochází z anglického „quick response“ - česky by se to dalo říct „rychlá odpověď“. ⁵

Charakteristickým prvkem QR kódu jsou detekční vzory umístěné ve třech rozích sloužící k určení polohy a umožňují snímání v různých polohách natočení od 0 do 360°.

Podle množství zakódované informace je vygenerována jedna ze čtyřiceti odpovídajících velikostí symbolu, které se také nazývají verze. Čím vyšší je číslo verze (1 – 40), tím větší je počet modulů (černé a bílé čtverečky).

Moduly jsou nejmenší prvky výsledného symbolu, černý čtvereček odpovídá logické jedničce a bílý nule.

Kontrast, černá a bílá:

U binárního kódu (jedničky a nuly) je zapotřebí mít pro stavební jednotky grafiky dva protiklady v jasně daném rastru. Používá se tedy černá a bílá barva, u čárového kódu v prouzcích a u QR kódu ve čtverečcích.

Avšak lze vytvořit funkční QR kód v odlišné barevnosti při zachování co největšího kontrastu, jde tedy spíše o kontrast jako takový, než o černou a bílou... Při snímání kódu čtečkou jde o odrazivost světla jednotlivých oblastí, čímž se informace vypočítává a dekoduje.

Barevnost

Princip fungování snímání grafického symbolu kódu mě inspiroval při přemýšlení o barevnosti kolekce. Při snaze zachovat kód funkční je zapotřebí dodržet zásady jeho stavby, černobílý rastr tak, jak ho vygeneruje software. Avšak při rozkladu jeho principu se dostáváme ke kontrastu jako takovému a ten lze vyjádřit v kolekci různými způsoby.

Povrchy, textury

Zvolila jsem kombinace materiálů tak, aby spolu reagovaly plochy matné a lesklé, světlo pohlcující a odrážející, hladké a texturované.

Potisk

Pro nanesení grafiky abstraktní stylizace čárového kódu na batohovinu jsem zvolila technologii sítotisku. Tuto metodu jsem v praxi viděla poprvé, takže to bylo pro mě velmi zajímavé. Přišlo mi příhodné, jak tato metoda funguje, vzhledem k mé inspiraci světelnou hrou binárního kódu v grafické podobě, jelikož zde světlo vytvrdí chemikálie na sítu na jakýsi negativ, tedy světelný kontrast doslova v akci.

Samotná akce tisku v sítotiskové dílně proběhla poněkud napjatě, neboť vybavení selhávalo snad ve všech krocích procesu tisku. Diody při procesu vytvrzování vzoru vynechávaly, díky nerovnoměrně nanesené vrstvě chemikálií jsme spotřebovali všechna síta v dílně a ve finále se barva rozpíjela kvůli výrazné struktuře látky a více cyklům nanášení barvy. Na několikátý pokus se však vše už podařilo a látku na tvorbu ledvinky bylo možno zapéct a tak stabilizovat tisk.

Pro nanesení funkčního kódu na plachtu jsem využila technologii digitálního tisku, stejně čistě funkčního a technického jako kód samotný.

Potisk plachty byl trochu náročnější z důvodu nutnosti zkoušek tisku černou barvou na bílou plachtu a bílou barvou na černou plachtu. Finální tisk se opakoval kvůli chybě a tím vším se mi zdržel plán práce. Ve firmě však byli nad míru ochotní a se snahou mi co nejlépe vyhovět se nakonec zdařilo vytisknout materiál pro výrobu tašek i bot.

Oděvní materiály, technologie

Při tvorbě střihů jsem pracovala s přirozenými sklony k modelaci jednotlivých materiálů. V oblastech s potřebou tuhosti jsem volila materiály tužší svou stavbou, aby nebylo nutné materiál zbytečně vyztužovat nebo příliš "znásilňovat". Naopak kde bylo třeba oblast ohýbat či roztahovat jsem volila měkkí, flexibilní a poddajné materiály.

Při modelaci a zkušebních modelech látkových bot se ale ukázalo, že bude třeba podpořit tvarovou stálost úpletu na nártu a špičce. Konstrukce se skládá z podšívky, tužinky, vrstev flexibilního nažehlovacího vlizelínu a svršku boty s dílci na povrchu. Tvarování ledvinky a batohu předznamenalo styl celé kolekce a to funkční skladbu materiálů a mezery v jejich vrstvách v oblastech ohybu.

Tvorba kolekce doplňků z oděvních materiálů vycházela z klasických brašnářských a obuvních technologií, avšak doplněná i technologickými postupy používanými u oděvu. Vyzkoušela jsem si tedy poněkud odlišný přístup k navrhování doplňků, než na jaký jsem byla zvyklá. Naučila jsem se kombinovat techniky podle potřeby návrhu produktu.

Proces navrhování jednotlivých modelů byl jak už jsem zmínila postavený na vlastnostech a možnostech vybraných materiálů, ale také na původní inspiraci kódy digitální komunikace. Takže po tvarovacích zkouškách sehnání materiálů následovalo skicování možností kombinací a stavba jednotlivých produktů kolekce.

4 POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE

Kolekci tvoří 3 dvojice taška - boty, vždy s podobným principem konstrukce a přístupem k vyjádření myšlenky.

4.1 Popis celé kolekce

Škála materiálů, odstínů a struktur povrchů kolekce doplňků umožňuje kombinace s outfity jak techwear - streetwear oblečení, tak s prvky běžného nošení, především pak doplňky vyniknou na oděvu různých černých odstínů, tkanin a materiálů. Díky tomu a také díky funkčnímu designu jednotlivých doplňků je kolekce nositelná v každodenním životě a stává se tak pro uživatele součástí jeho osobnosti, stylu identity, jeho vlastním doplňkem.

Jsou tu tři typy konstrukce a zapínání použité na třech dvojicích, originálně zvlášť pro tašku i boty. Jedná se o ledvinku a boty se zipem, batoh a boty s clip-onem, messenger a nazouvací boty. Doplňky jsou tvarovány na základě vlastností jednotlivých materiálů a výtvarného vyjádření konceptu.

4.2 Popis jednotlivých modelů

#1 LEDVINKA & BOTY

Kombinace bílé a černé v rytmu stylizovaného čárového kódu provází jak celou kolekci, tak převážně tuto dvojici. Bílá plachta na černém podkladu tvoří charakteristický prvek této dvojice, spolu s použitím zipu pro zapínání.

Ledvinka je navržena tak, aby pohodlně obepínala tělo při nošení jak kolem pasu, boků či crossbody vpředu i na zádech spíše jako batůžek. Je proto měkká, poddajná a tvarovatelná. Upínání k tělu zajišťuje hlavní popruh procházející osou těla ledvinky, připevněný poutky na přední straně ledvinky. Takto nošená ledvinka minimalizuje svůj objem a je do jisté míry zdeformovaná. Pokud je ovšem třeba využít úložný prostor na maximum, lze toho dosáhnout otočením zadní strany dopředu, tím se nosný popruh dostane k tělu a umožní ledvince nafouknout svůj objem pomocí rozložení origami dna a tím se transformovat na batoh.

Čárový kód je zde vyjádřen jak potiskem batohoviny v ploše, tak jeho pokračováním, prodloužením pruhů do popruhů, jež obepínají celou ledvinku a rozhýbávají kód při pohybu těla. Zároveň popruhy tvoří oka pro externí připnutí jakéhokoli příslušenství.

Zapínání je řešeno pomocí zipu podél boku ledvinky. Zip mají i boty, tvoří pomyslnou osu rozdělení kódu, což je hlavní výtvarný prvek této dvojice. Taháčky vpředu i vzadu slouží k uchopení při rozepínání zipu a při nazouvání.

#2 BATOH & BOTY

Tato dvojice by se dala nazvat černo-černá, neboť pracuje hlavně s různými povrchy, strukturami a odlesky materiálů černé barvy. Kombinace matného a lesklého povrchu, hladkého a drsného tvoří charakteristiku této dvojice, spolu s použitím clip-onu na zapínání a utahování.

Batoh je kompletně z plachtoviny a je navržen tak, že jeho jednotlivé díly se dají spojit jak lepením, tak tavením pomocí svařovací technologie - použitím vysokofrekvenčních a horkovzdušných svářeček (tzv. horký klín). Střih základního dílce je z jednoho kusu a modelaci vytvoří boční švy a nýty.

Batoh má vyztužená a polstrovaná záda, mezi popruhy vsazené poutko pro držení batohu v ruce a zepředu je zipem umožněn přístup do vnitřní kapsy.

Rastr čárového kódu je zde uplatněn jako výztuha stěn batohu a tak se přirozeně modelují batohu boky hned za hranou těchto oblastí. Rozmístění pruhů a mezer mezi nimi má funkční důvody, a to snazší manipulaci se hmotou materiálu při rolování vršku. Podobně fungují proužky plachtoviny s úpletem na nártu boty. Vycházejí z rytmu čárového kódu, ale rozpohybovaly se do křivek a pohyb rovněž umožňují noze.

Zapínání rolovaného vršku batohu je řešeno pomocí nýtovaného clip-onu, plastové přezky a pásku se zoubky, podobného například zapínáním bruslí nebo vázání na lyžích, či v principu utahování kurtovacím přezkám. Tento clip-on je umístěn i na botách, kde umožňuje komfort utažení boty přes nárt a povolení při zouvání.

#3 MESSENGER & BOTY

Můj messenger ale není klasický zástupce tohoto typu tašek, neboť se nosí spíše jako ledvinka, nebo crossbody. Jeho název mi ale připadal příznačný, protože ze všech doplňků nejvíce "nese vzkaz", message. Na klopě totiž nese velký QR kód, který po načtení zobrazí adresu: www.myslenkadiplomky.cz

Pointa spočívá v tom, že když si chce člověk adresu rozkliknout, zjistí, že k obsahu se nedostane. Prohlížeč hodí chybovou hlášku "Tento web není dostupný" a "IP adresa serveru nebyla nalezena" a člověk musí přemýšlet sám o obsahu takovéto zprávy. A to je moment, o který mi šlo.

Tato dvojice nese tedy prvky QR kódu, taška kompletní a boty jeho fragmenty. Tak, jako se i zprávy během komunikace rozpadají na kusy bez kontextu, tak jsou rozmístěny pixely jednotlivých kontrastních oblastí z kódu libovolně po botě a jejich přesně dané algoritmem vypočítané a přitom náhodné tvary jsou využity při upevnění taháčku v nártové části boty.

Tyto boty jsou nazouvací, podobně jako i messenger se na tělo navléká a má provlékací princip zapínání klopny. Bílý popruh vede napříč kolem dokola tašky, klopna se pod něj dá podvléknout a tak zapne a utáhne tašku zároveň k tělu. Pruh protíná čtverec QR kódu, přerušuje ho a mačká a tím znemožňuje pozorovateli kód načíst, pokud tak uživatel tašky chce. Pokud nositel tašky chce, aby byl kód čitelný, stačí přehodit klopnu volně bez provlékání.

Zavěšení tašek na tělo či do ruky je řešeno popruhy a jejich polohování pomocí posuvných přezek. Podešve bot jsou sestaveny z vrstev mechovky a podrážky jsou v pruzích rozmístěny v duchu čárového kódu a ve směru ohybu při chůzi.

4.3 Přínos práce

Moje práce ukazuje, že lze skloubit technický materiál z úplně jiného odvětví než fashion design s oděvními materiály a vytvořit z nich kolekci doplňků. Toto spojení mě naučilo mnoho nového a prohloubilo mé znalosti technologií a postupů.

Upřímně doufám, že moje neutuchající snaha o používání recyklovaného materiálu, vždy alespoň z části, a také touha vyzkoušet něco nového, motivuje ostatní lidi v mém okolí něco vyzkoušet si něco zrecyklovat, upcyklovat, nebo se třeba i jen zamyslet nad svou spotřebou a ekologickou stopou.

Vznikla plně funkční a nositelná kolekce doplňků s tzv. "inside message" pro ty, kteří se budou chtít nad výtvarným vyjádřením zamyslet, z inspirativního materiálu pro ty, které zajímá jejich ekologická stopa.

5 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní literatura:

BARTLOVÁ, Adéla a LŽIČKA, Milan. Móda: Obrazové dějiny oblékání a stylu. Praha: Knižní klub, 2013. ISBN 978-80-242-4170-8

b) Internetové zdroje:

1 <https://wave.rozhlas.cz/kdyz-rostly-technologicke-firmy-nikdo-se-neozval-dnes-celime-nasledkum-rika-5981083>

2 <https://www.vogue.com/fashion-shows/fall-2019-menswear/off-white>

3 https://www.youtube.com/watch?v=P7YM_NVW4NY

4 <https://www.qikni.cz/qr-kod/>

5 <https://www.qikni.cz/o-qr-kodu.html>

6 RESUMÉ

The topic of my thesis is "Analysis of current fashion trends and creation of my own comprehensive collection of handbags, bags and other accessories". The current trend, which is becoming more and more popular, is the concept of slow fashion, somewhat inconsistent with today's fast pace in society. Digital technologies have grown into a world of everyday actions that we are no longer conscious of. For communication and insight we use devices that we don't fully understand how they work. The entire collection was inspired by QR and bar codes symbolising a secret message.

The message is: Put on your shoes and take your bag, come out, talk to me personally, live in reality, invest your time well.

My practical thesis is a collection of shoes and fashion accessories divided into three sets. It contains in total three pairs of shoes, backpack and two crossbody bags.

In my collection I deliberately chose to highlight the versatility of the main material - car sail. In my thesis I focused on finding my own way on how to recycle this material effectively. A wearable collection between streetwear and techwear was created.

7 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č.1	analýza současného vývoje módy
Příloha č.2-3	inspirace
Příloha č.4-8	návrhy modelů
Příloha č.9-16	proces výroby
Příloha č.17-	fotodokumentace kolekce



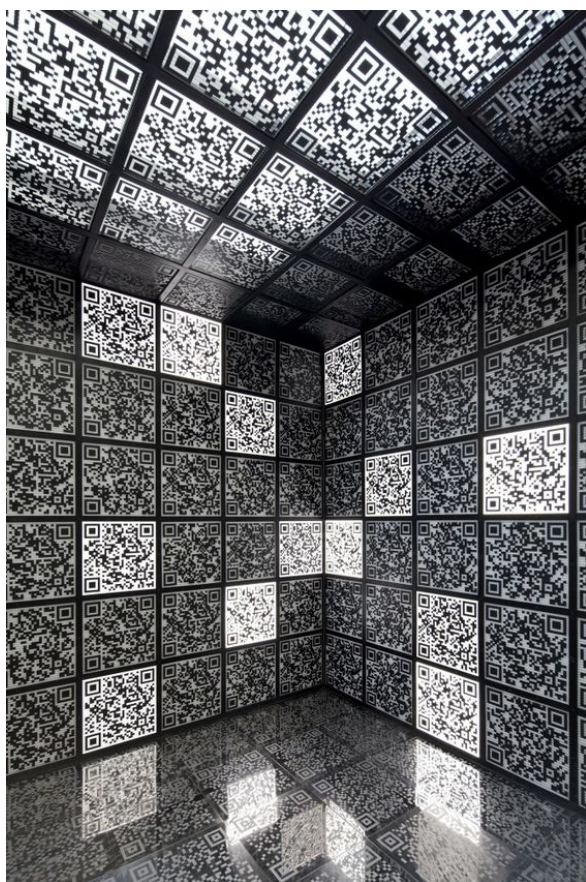
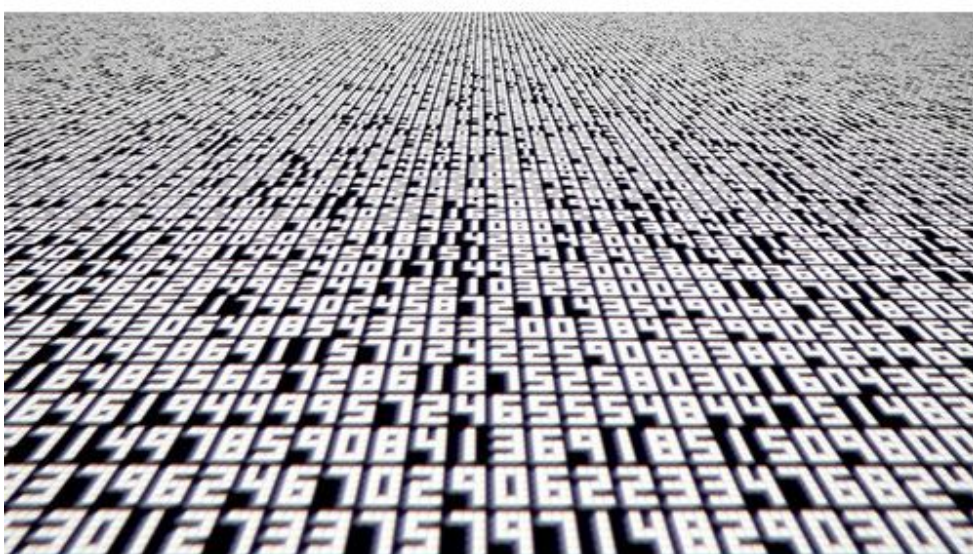
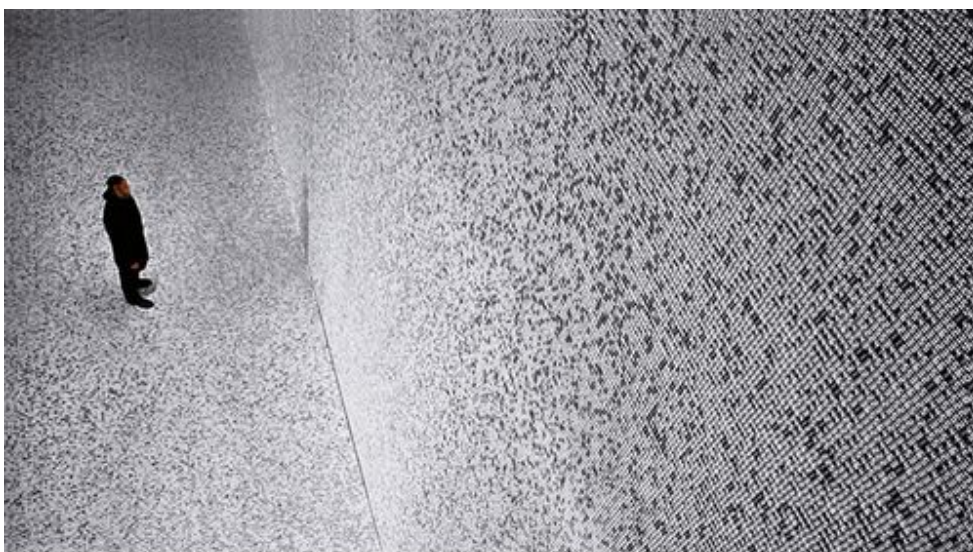
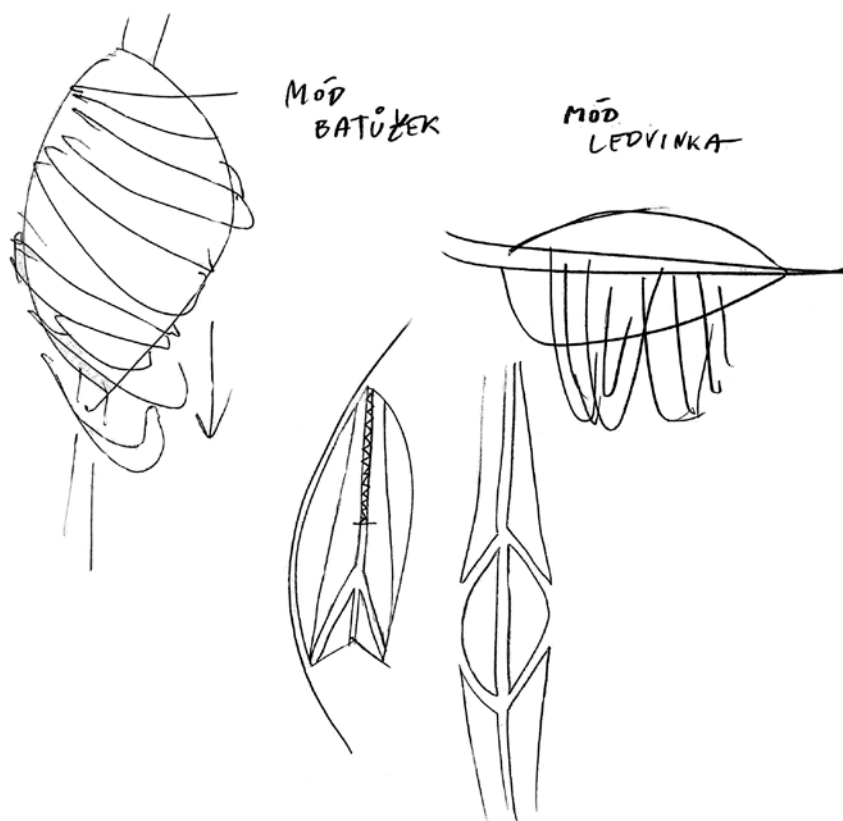
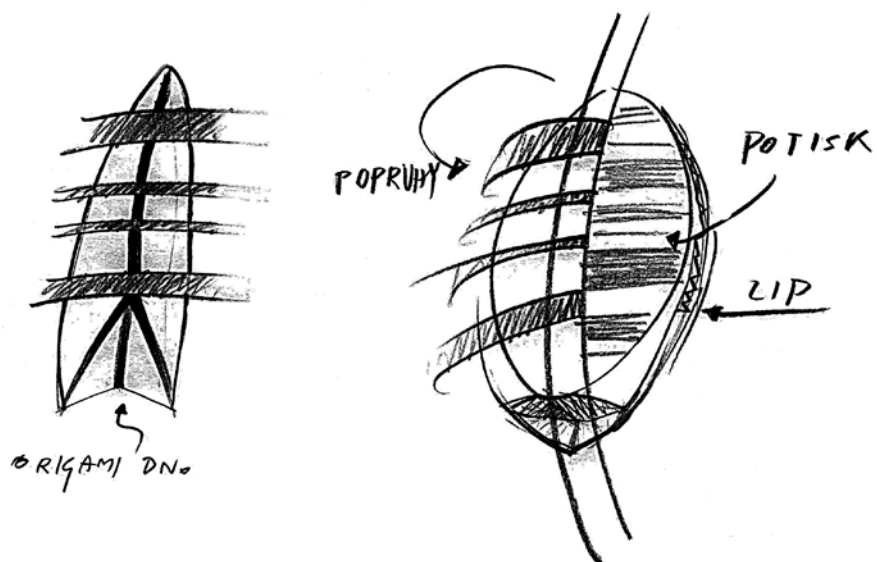


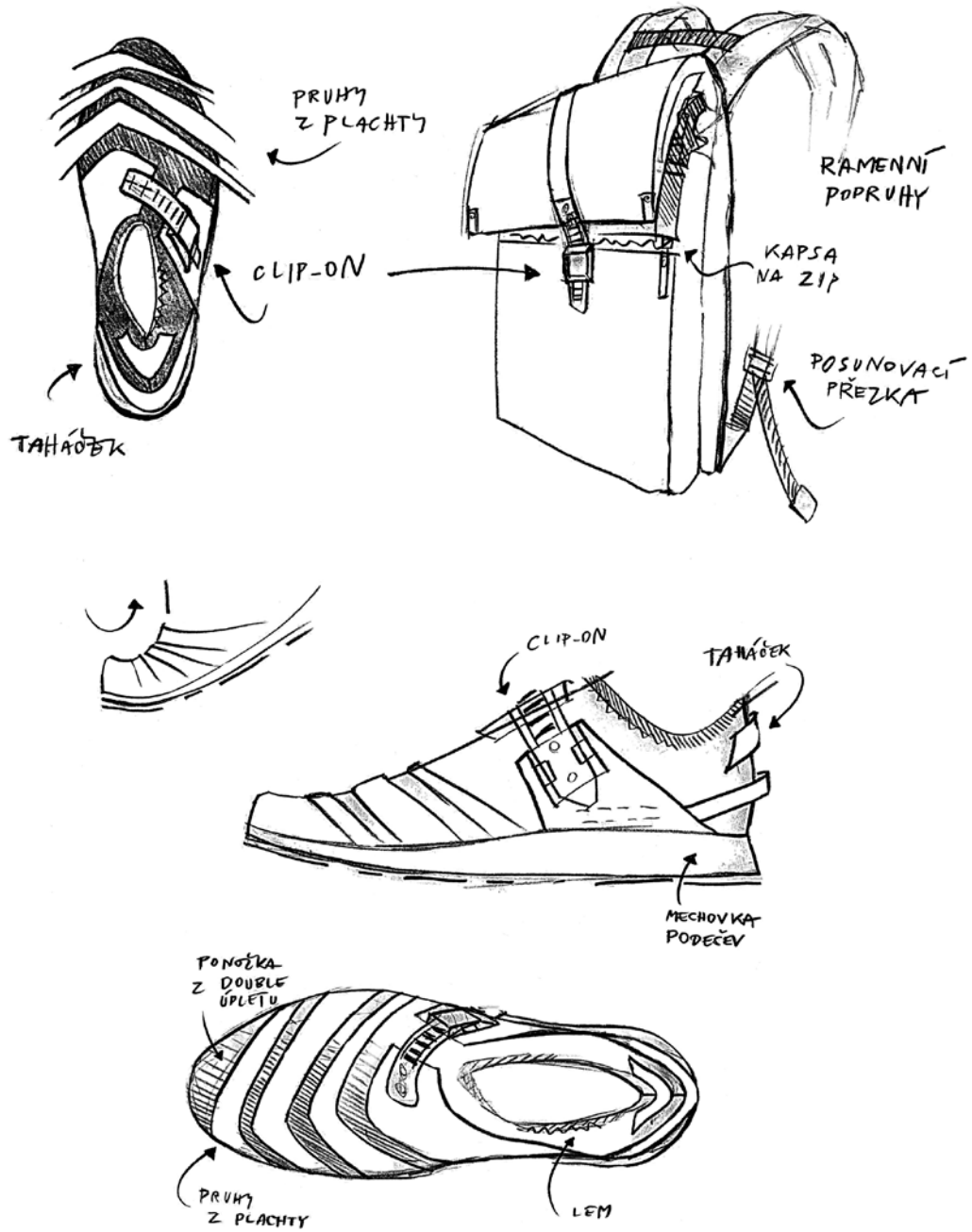
foto - internetové zdroje;

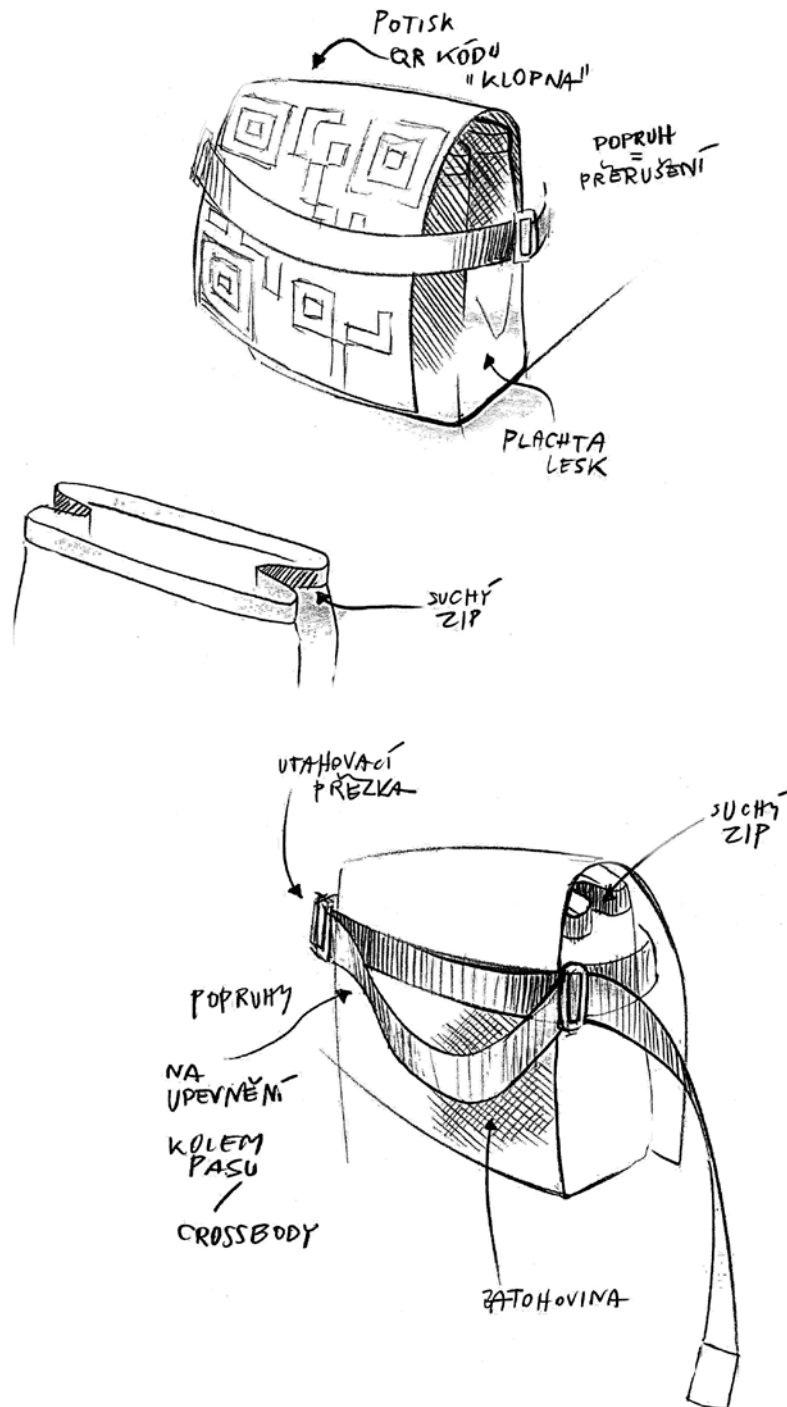
<https://dribbble.com/shots/487448-Meet-The-Class-Senior-Show-Poster#shot-description>
https://www.archdaily.com/267138/venice-biennale-2012-i-city-russia-pavilion/bnl_rus_14/
<https://techcrunch.com/2012/03/25/facebook-rooftop-qr-code/>
<https://hypebeast.com/2017/2/exploring-techwear-1000deaths-acrhive-yoshimitszu>

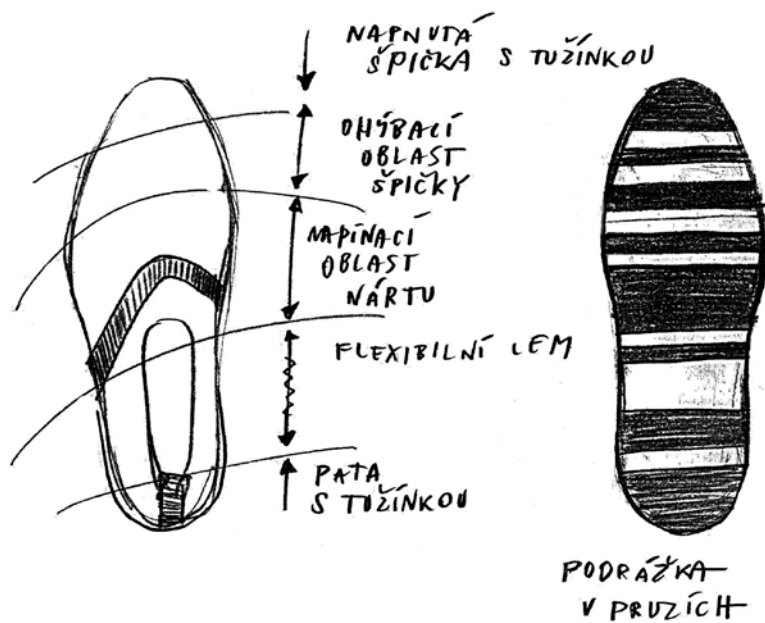
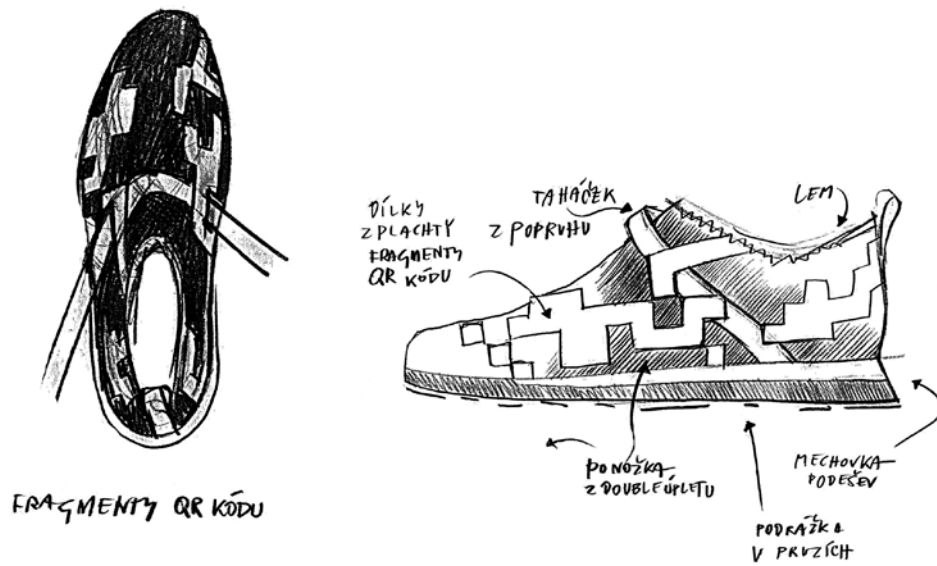














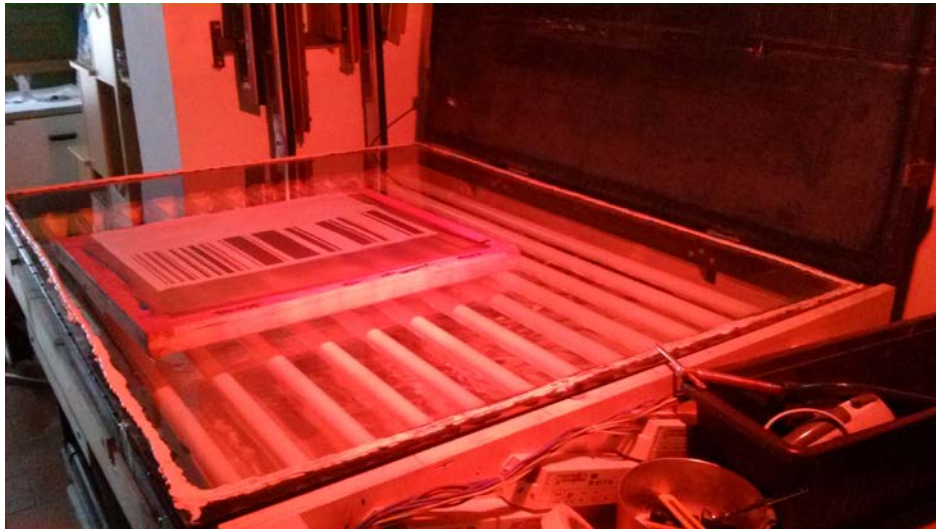


foto - vlastní



foto - vlastní













foto - Julie Hojdová

Příloha č.18



foto - Julie Hojdová

Příloha č.19



foto - Julie Hojdová

Příloha č.20



foto - Julie Hojdová

Příloha č.21



foto - Julie Hojdvá

Příloha č.22



foto - Julie Hojdová

Příloha č.23



foto - Julie Hojdová

Příloha č.24



foto - Julie Hojdová

Příloha č.25



foto - Julie Hojdová

Příloha č.26



foto - Julie Hojdová



Příloha č.28



foto - Julie Hojdová

Příloha č.29



foto - Julie Hojdová

Příloha č.30



Příloha č.31



foto - Julie Hojdová

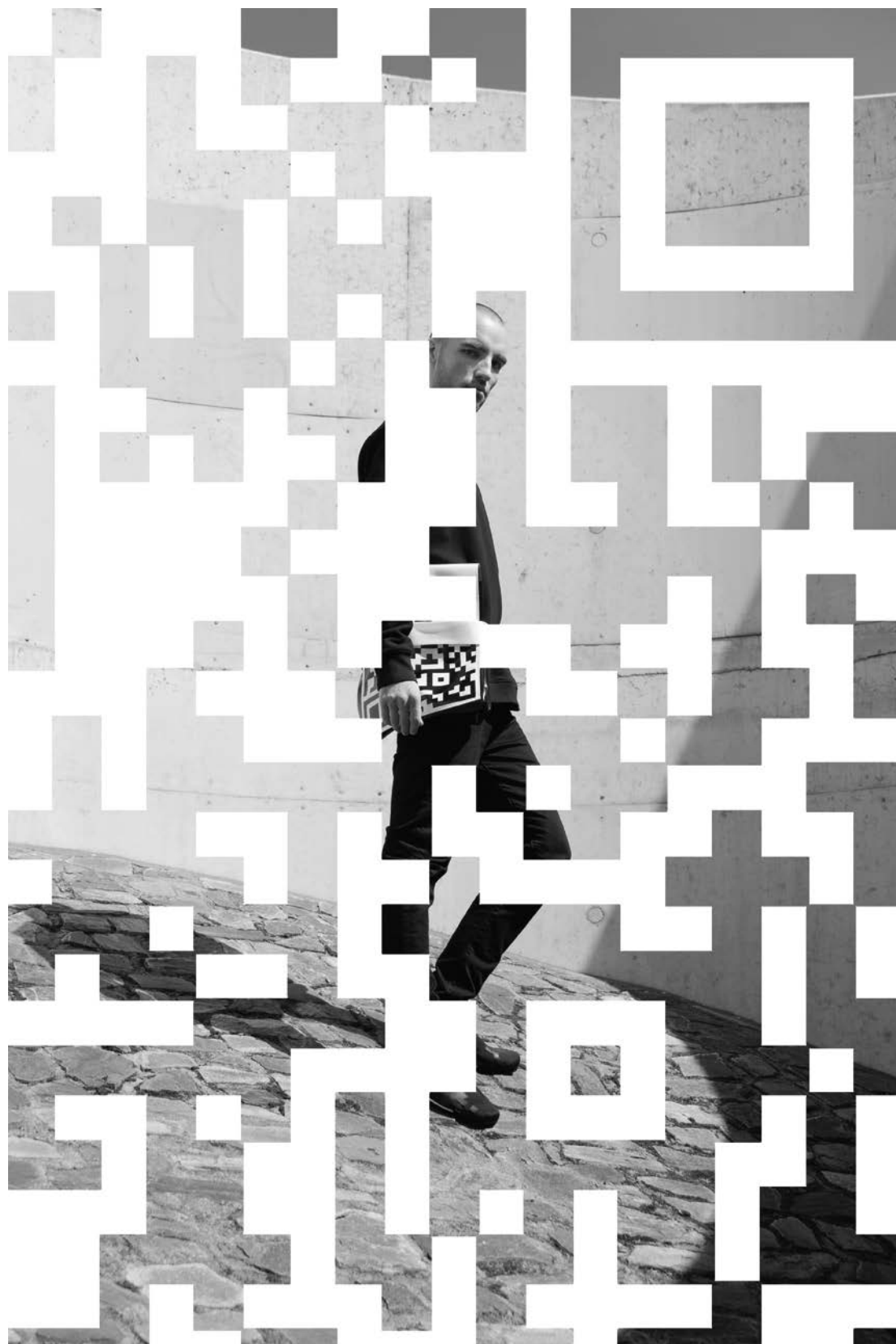


foto - Julie Hojdová

Příloha č.33



foto - Julie Hojdová